De weg van de bruidegom is na 1854 langs orthodoxie, modernisme en agnosticisme gegaan. In zijn studententijd is hij intensief met de uitdagingen van zijn tijd in aanraking gekomen. Voor zijn vertrek naar de academie had hij weinig vragen gehad. De relatie van de knaap met Da Costa was intiem, zoals uit jeugdbriefjes blijkt. Da Costa was huispastor, hij schreef een roerend gedicht bij het overlijden van de vierjarige Gerritje[3]. Allard ging dikwijls met zijn moeder mee naar de Bijbellezingen en zijn bewaard gebleven brieven uit die jaren aan vriend Adriaan Gildemeester staan vol godsdienstige naprateriij. De dichter heeft, in zijn strijd tegen de 'chaos' en voor het 'licht', ongetwijfeld gehoopt dat de begaafde Allard hem zou gaan steunen. Er waren in Nederland slechts weinig wetenschappelijke theologen die hij vertrouwde.

Via moeder Pierson, die hem haar geheimen toevertrouwde, is hij op de hoogte gebleven van de richting waarin Allard zich als student te Utrecht bewoog[4]. Met bezorgdheid zal hij Allard in 1853 naar Leiden hebben zien vertrekken; enkele jaren later (1857) zou hij zijn protest tegen de 'valschelijk dusgenaamde wetenschap' daar, neerleggen in *Wat er door de theologische faculteit te Leyden alzoo geleerd en geleverd wordt. Eene stem der smart en des beklags.* Volgens een betrouwbare overlevering heeft hij eenmaal
30 Hendrik en Allard de gekruiste armen opgelegd en hun profetisch voorzegd wat hun toekomst zou wezen[5]. 'Gij kent mij door en door' schrijft Allard hem vanuit Leuven[6]. Die uitspraak moet vooral op de jeugd- en studentenjaren slaan, Leuven zelf lag buiten 'bereik en gezicht'. Hij heeft geweten van Allards versje in de *Utrechtsche Studentenalmanak* van 1852:

En ieder jaar vermeêrt de strijd,
En iedere dag verwijdt de klove,
Die tusschen 't kinderlijk gelooven
En 't twijflen van het heden leit.
O, iedere dag vermeêrt de strijd.

Het was voor moeder Pierson een uitkomst, te horen van de vacature in Leuven, een evangelisatiepost in het verre 'Roomse' Zui-

3. *KD* III, 228-229.
4. P. L. Schram, 'Een huisvrouw uit het Réveil' in *Aspecten van het Réveil*, Kampen 1980, 222-224.
5. P. L. Schram, *Hendrik Pierson*, Kampen 1968, 17.
6. Leuven, 6.12.1855 (zie K. H. Boersema, *Allard Pierson*, 's-Gravenhage 1924, 38v.).